

857

Besluit van 2 december 1994 tot wijziging van het Warenwetbesluit Bereiding en behandeling van levensmiddelen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 12 september 1994 nr. DGVgz/VVP/L 941897, gedaan in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;

Gelet op:

– Richtlijn nr. 93/40/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 tot wijziging van de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PbEG L 214);

– Richtlijn nr. 93/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne (PbEG L 175); alsmede op

– de artikelen 4, eerste lid, 5, eerste lid, onder a, 13 en 14 van de Warenwet;

Gezien de adviezen van de Adviescommissie Warenwet van 9 juni 1994 met nummer 14771/(4/6)5 en met nummer 14779/(4/6)5;

De Raad van State gehoord (advies van 25 oktober 1994, nr. W13.94.0567);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 21 november 1994, nr. DGVgz/VVP/L 942343, uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Warenwetbesluit Bereiding en behandeling van levensmiddelen¹ wordt gewijzigd als volgt:

A

Aan artikel 1, eerste lid, wordt, onder vervanging van de punt in onderdeel d door een puntkomma, een onderdeel e toegevoegd, luidende: e. decontaminatie-middel: een proceshulpstof die:

1° uitsluitend bedoeld is om in direct contact met eet- of drinkwaren levende micro-organismen die op of in de waar aanwezig zijn, te doden; en

2° geen ingrediënt wordt van die waar, maar daarin uitsluitend aanwezig is als onbedoeld maar technisch onvermijdelijk residu.

B

Aan artikel 2 wordt een zevende lid toegevoegd, luidende:

7. Het is verboden eet- of drinkwaren te verhandelen die afkomstig zijn van dieren waarop diergeneesmiddelen zijn beproefd, tenzij overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PbEG L 224) maximumwaarden aan residuen en een passende wachttijd zijn vastgesteld om te waarborgen dat deze maximumwaarden aan residuen in die eet- of drinkwaren niet worden overschreden, en die bepalingen in acht zijn genomen.

C

Artikel 3, derde en vierde lid, komen te luiden:

3. Onze Minister stelt, in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, ter uitvoering van Richtlijn nr. 93/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne (PbEG L 175) nadere regels inzake het eerste en tweede lid.

4. Onze Minister kan, in overeenstemming met Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, gehoord de Adviescommissie Warenwet, en met inachtneming van artikel 7, eerste en tweede lid, van de in het derde lid genoemde richtlijn, nadere regels stellen inzake het eerste en tweede lid, voor zover die betrekking hebben op:

- a. de inrichting en het gebruik van bedrijfsruimten of bereidplaatsen;
- b. de wijze waarop en de omstandigheden waaronder de bereiding, de behandeling of het vervoer van eet- of drinkwaren en grondstoffen moet plaatsvinden;
- c. de deugdelijkheid en het gebruik van voorwerpen, gereedschappen of materialen; en
- d. de gezondheidstoestand van personen die in bereidplaatsen werkzaam zijn.

D

Na artikel 5 wordt een artikel 5a ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

1. Bij de bereiding van eet- en drinkwaren en grondstoffen mag uitsluitend een door Onze Minister goedgekeurd veilig en effectief decontaminatie-middel gebruikt worden indien daarvoor een dwingende technologische noodzaak bestaat, onder de voorwaarde dat ter zake een door Onze Minister, gehoord de Adviescommissie Warenwet, goedgekeurde procesbeschrijving in acht wordt genomen.

2. Een in het eerste lid bedoelde procesbeschrijving wordt opgesteld door een of meer sectoren van de levensmiddelenbranche.

3. Onze Minister maakt de in het eerste lid bedoelde goedgekeurde procesbeschrijving bekend in de Staatscourant.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1995, met uitzondering van:

- a. artikel I, onder C, dat in werking treedt met ingang van 14 december 1995;
- b. artikel I, onder B, dat in werking treedt met ingang van 1 januari 1997.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 2 december 1994

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

Uitgegeven de *twintigste* december 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

¹ Stb. 1992, 678, gewijzigd bij besluit van 16 oktober 1993, Stb. 615

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

INLEIDING

Deze wijziging van het Warenwetbesluit Bereiding en behandeling van levensmiddelen heeft betrekking op het gebruik van decontaminatiemiddelen bij de bereiding en behandeling van levensmiddelen (artikel I, onder A en D), op residuen van diergeneesmiddelen in eet- en drinkwaren (artikel I, onder B), alsmede op het krachtens dit besluit bij ministeriële regeling uitvoeren van Richtlijn nr. 93/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne (PbEG L 175).

ARTIKELSGEWIJS

Artikel I, onder A en D

Het is gebleken dat er toenemende behoefte bestaat bij een aantal bedrijven aan het gebruik van decontaminatiemiddelen bij de bereiding van levensmiddelen. De wetgeving is op dit punt niet erg expliciet over de toelaatbaarheid van een dergelijk gebruik. Decontaminatiemiddelen (desinfectiemiddelen) vallen door hun bestemming, namelijk het gebruik in de bereiding van levensmiddelen, buiten de reikwijdte van de Bestrijdingsmiddelenwet. Die wet richt zich immers, wat betreft desinfectiemiddelen in artikel 1, tweede lid, onder b, 5°, op het gebruik voor het desinfecteren van apparatuur, oppervlakken e.d., maar niet op het directe contact met levensmiddelen. Het is dan ook gewenst dat de randvoorwaarden waarbinnen decontaminatiemiddelen gebruikt kunnen worden duidelijk worden aangegeven in het kader van de Warenwet.

Vanuit de bescherming van de volksgezondheid is in bepaalde gevallen het gebruik van decontaminatiemiddelen in de bereiding van eet- en drinkwaren aanvaardbaar. Met name kan gedacht worden aan situaties waarbij men, ondanks dat een bedrijf een optimale hygiëne bij de bereiding en behandeling van de in dat bedrijf geproduceerde levensmiddelen betracht toch geconfronteerd wordt met een onwenselijke situatie wat betreft de aanwezigheid van micro-organismen en pathogene micro-organismen en daarmee de mogelijkheid tot het optreden van door deze micro-organismen veroorzaakte infecties en intoxicaties.

Decontaminatiemiddelen onderscheiden zich van conserveermiddelen, waar wel een specifieke regeling voor bestaat, doordat zij een primair afdodend effect hebben op de aanwezige micro-organismen, terwijl conserveermiddelen met name gericht zijn op het voorkomen van uitgroei van micro-organismen.

Aan het gebruik van decontaminatiemiddelen op levensmiddelen kunnen echter ook nadelen zitten. Zij mogen slechts toegepast worden indien deugdelijke grondstoffen worden gebruikt. Anders bestaat er immers de kans dat weliswaar de microbiële belasting is gereduceerd, maar dat gevormde toxines aanwezig zijn. Om er van verzekerd te zijn dat een optimale hygiëne door het bedrijf in acht wordt genomen, dient binnen het bedrijf een procesbeschrijving gevolgd te worden, waarmee de Adviescommissie Warenwet heeft ingestemd. Omdat het hier geen individuele toestemmingen betreft, dient een dergelijke procesbeschrijving door de branche of een sector van de branche te worden opgesteld. Evenmin is het gewenst dat het gebruikte middel nog in de waar aanwezig is. Dit middel zou dan immers het karakter van een conserveermiddel krijgen. Ook is het mogelijk dat het decontaminatiemiddel een reactie aangaat met bestanddelen van het voedingsmiddel en dat (schadelijke) ongewenste bestanddelen worden gevormd. Om die reden is een toelating per stof gewenst. Een dergelijke toelating kan

gerealiseerd worden in het kader van de goedkeuring van de procesbeschrijving.

Artikel I, onder B

Artikel I, onder B, geeft uitvoering aan artikel 1, tweede lid, van Richtlijn nr. 93/40/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 tot wijziging van de Richtlijnen 81/851/EEG en 81/852/EEG betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Staten inzake geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik (PbEG L 214). Het overige deel van die richtlijn wordt ten uitvoer gelegd bij regelgeving van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij.

In het kader van Verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong (PbEG L 224) worden de farmacologisch werkzame substanties in diergeneesmiddelen die aan voedselproducerende dieren worden toegevoegd, in communautair verband beoordeeld. Dit leidt tot plaatsing van die substanties op één van de bijlagen bij die verordening. Zo komt een dergelijke substantie op bijlage I indien een maximumwaarde voor residuen kan worden vastgesteld, op bijlage II indien geen maximumwaarde voor residuen noodzakelijk is omdat die substantie niet gevaarlijk is, of op bijlage III als er nog geen definitieve uitspraak over een maximum residuwaarde kan worden gedaan. Plaatsing op bijlage IV tenslotte betekent dat de substantie niet in een diergeneesmiddel mag voorkomen. Het is in de hele Europese Unie verboden de in bijlage IV vermelde substanties aan voedselproducerende dieren toe te dienen.

Het feit dat maximumwaarden aan residuen zijn vastgesteld, kan overigens ook betekenen dat een substantie op voornoemde bijlage II is opgenomen.

Artikel I, onder C

Artikel I, onder C, beoogt een rechtsbasis te leggen voor het bij ministeriële regeling uitvoeren van Richtlijn nr. 93/43/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juni 1993 inzake levensmiddelenhygiëne (PbEG L 175). Tegen deze delegatie bestaat geen bezwaar, aangezien die richtlijn de Nederlandse overheid, behoudens op ondergeschikte punten, geen ruimte laat voor het maken van keuzen van beleidsinhoudelijke aard. Hierbij zij opgemerkt dat van deze delegatie geen gebruik zal worden gemaakt indien die ruimte wél aanwezig is.

Artikel 3, derde en vierde lid, worden daartoe gewijzigd, terwijl de vóór de inwerkingtreding van dit besluit reeds bestaande bevoegdheid bij ministeriële regeling nadere regels te stellen, enigszins wordt beperkt, gezien Richtlijn 93/43/EEG.

Artikel II

Wat betreft de inwerkingtreding van artikel I, onder B onderscheidenlijk onder C, is aansluiting gezocht bij de bepalingen ter zake in de desbetreffende richtlijnen.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers